

for retten til offentligheden om skyldsspørgsmålet.

§ 482. Offentlig gengivelse af retsforhandlinger skal være objektiv og loyal.

Stk. 2. Den, som offentligt eller med forsæt til udbredelse i en videre kreds mundtligt eller skriftligt, forsættligt eller ved grov uagtsomhed

- 1) giver væsentlig urigtig oplysning om en straffesag, der endnu ikke er endeligt afgjort eller bortfaldet,
- 2) lægger hindringer i vejen for sagens oplysning eller,
- 3) så længe endelig dom i en straffesag ikke er afsagt, fremsætter udtalelser, der er egnet til på uforvarlig måde at påvirke dommere eller domsmænd med hensyn til sagens afgørelse,

kan idømmes foranstaltninger efter kriminalloven.

§ 483. Hvis hensynet til fremmede magter gør det påkrævet, at der ikke offentligt sker omtale af et forhold, der efterforskes af politiet, kan politiet anmode retten om at bestemme, at offentlig omtale af sagen helt eller delvis er forbudt. Spørgsmålet behandles og beslutningen afsiges for lukkede døre. Rettens afgørelse træffes ved beslutning, der skal begrundes.

Stk. 2. Afgørelsen bortfalder, når der er rejst tiltale, eller tiltale er frafaldet. Vedrører sagen flere personer, kan afgørelsen dog opretholdes, indtil efterforskningen er afsluttet for alles vedkommende.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om, hvordan rettens afgørelser efter denne bestemmelse bekendtgøres for pressen.

Stk. 4. Overtrædelse af forbudet kan medføre foranstaltninger efter kriminalloven.

§ 484. Den, der i forbindelse med omtale af en sag om overtrædelse af kriminallovens regler om seksualforbrydelser eller i øvrigt med henblik på en sådan sag, offentliggør navn, stilling eller bopæl på den forurettede eller på anden måde offentliggør den pågældendes identitet, kan idømmes foranstaltninger efter kriminalloven.

Stk. 2. *Stk. 1* er ikke til hinder for, at politiet offentliggør den forurettedes identitet, når dette findes påkrævet af hensyn til sagens opklaring eller i øvrigt til berettiget varetagelse af åbenbar almeninteresse. Ved forevisning af fotografier af forurettede finder §§ 430 og 432 dog anvendelse.

§ 485. Den, som i forbindelse med omtale af en kriminalsag eller i øvrigt med henblik på en sådan sag offentliggør en medvirkende domsmænds navn, stilling eller bopæl eller på anden måde offentliggør den pågældendes identitet, kan idømmes foranstaltninger efter kriminalloven.

Kapitel 42

Erstatning i anledning af kriminalretlig forfølgning

§ 486. Den, der har været anholdt eller tilbageholdt som led i en kriminalretlig forfølgning, har krav på erstatning for den derved tilføjede skade, såfremt påtale opgives eller tiltalte frifindes. Erstatning ydes for økonomisk skade samt for lidelse, tort, ulempe og forstyrrelse eller ødelæggelse af stilling og forhold.

Stk. 2. Selv om betingelserne for at yde erstatning efter stk. 1 ikke er opfyldt, kan der ydes erstatning, hvis den frihedsberøvelse, der har været anvendt under sagen, ikke står i rimeligt forhold til forfølgningens udfald, eller det af andre særlige grunde findes rimeligt.

Stk. 3. Erstatning kan nedsættes eller nægtes, hvis den sigtede selv har givet anledning til anholdelsen eller tilbageholdelsen.

§ 487. Der kan ydes en sigtet, der som led i en kriminalretlig forfølgning har været udsat for andre kriminalprocessuelle indgreb, erstatning efter reglerne i § 486.

§ 488. Har der over for en person, der ikke har været sigtet, været iværksat indgreb som led i en kriminalretlig forfølgning, kan der ydes erstatning, hvis det findes rimeligt.

§ 489. Der tilkommer den, der har været anstaltsanbragt eller været undergivet anden kriminalretlig foranstaltning, erstatning efter reglerne i § 486, hvis anke eller genoptagelse medfører bortfald af den idømte foranstaltning. I tilfælde af formildelse ydes der erstatning, hvis den retsfølge, der er fuldbyrdet, er mere indgribende end den, der idømmes efter anke eller genoptagelse.

Stk. 2. Erstatning kan nægtes eller nedsættes, hvis den dømte ved sin adfærd under sagen selv har givet anledning til domfældelsen.

§ 490. Politimesteren træffer afgørelse vedrørende krav om erstatning i medfør af §§ 486-489. Justitsministeren kan fastsætte, at nærmere